

КУРБАН

Ани Петрунов

Думата курбан (останала от турски език) означава „кръвна жертва”, жертвоприношение на домашно животно, обредна гощавка с ястие, което е приготвено от жертвеното животно.

Курбан колят на Гергьовден, Великден, при погребални обичаи, на семейни тържества, след преживяно голямо премеждие, във връзка с изпълнение на желание, като се очаква свръхестествената помощ от светеца-покровител. Народът го възприема като жертва за греховете и като просба. Най-често го правят в деня на някой християнски светец или на голям народен празник. Обичайно се провежда в дома на даващия „жертвата”, в църковния двор, на поляна, а при погребение и на гробищата. Трапезата се освещава в църквата и се прекадява от свещеник. Вярват, че кръвта на жертвата предпазва, затова с нея правят кръстен знак по челата, за „да не се лови уруки”. Бележат праговете на вратите и ъглите на стаята, за да не влязат магии и болести в къщата. Костите заравят в мравуняк, за „да се вѐдят овцете като мравки”.

Кръвна жертва, кадене, мравуняк, уруки... Не лъха ли на мистицизм и окулт? Народът е обхванат от суеверие.

Курбанът произхожда от мюсюлманския празник, наречен „фестивал на жертва”, който има различно име всред мюсюлманския свят. Това е жертва, принесена на Аллах, за който много хора погрешно мислят, че е същия Бог, в Който християните вярват. Истината е, че ученията на мюсюлманския бог Аллах и библейския Бог Йехова съставляват две противоположни схващания за Бога. Мюсюлманите казват, че Библията е покварена и изопачена. Те отричат Исус като Господ и Спасител. Не вярват, че Исус е Син на Бога и че е умрял на кръста. Нека да видим кой се крие зад това отхвърляне на Христовото благовестие:

...а никой дух, който не изповядва Спасителя (Исус), не е от Бога; и това е духът на Антихриста (1 Йоан 4:3).

Но ако благовестието, което проповядваме, е покрито, то е покрито за тези, които погиват – за тези, невярващите, чийто ум богът на този свят (дявола) е заслепил, за да не ги озари светлината от славното благовестие на Христос, Който е образ на Бога (2 Коринтяни 4:3,4).

Малко хора знаят, че „Аллах” първоначално е бил езически бог. Учени и библейски изследователи са съгласни, че преди Мохамед „Аллах” е бил едно от езическите божества на преди-ислямския арабски пантеон (колекция от богове) – Лунния бог. И така Мохамед е, който преобразява и издига това езическо божество във върховния бог на исляма. След това Мохамед започнал да

получава „откровения“ от него и станал негов „пророк“. Предполага се, че този измамлив дух, който давал откровения на Мохамед е „князът на персийското царство“, за който се споменава в Данаил 10:13.

Всяко нещо, на което хората се покланят и служат, освен истинския Бог, е идол. Поклонението и служенето на лъжлив бог е идолопоклонство. Словото казва, че идолопоклонниците няма да наследят Божието царство. Да седнем ли на трапезата на чужд бог и да ядем идоложертвено? Този езически обред със сигурност събира много демони около трапезите.

В 1 Коринтяни 10:20-22 се казва, че тези, които жертват така, не жертват на Бога, но на бесовете: Но казвам, че онова, което жертват езичниците, жертват го на бесовете, а не на Бога; но аз не желая вие да имате общение с бесовете. Не можете да пиете Господната чаша и бесовската чаша; не можете да участвате в Господната трапеза и в бесовската трапеза. Или искаме да подбудим Господа към ревност? Ние по-силни ли сме от Него?

Словото на Бога предупреждава: Внимавайте да не ви заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христос (Колосяни 2:8). Първоначалните учения на света са езическите. Църква, която практикува езически обичаи и учи човешки предания, заблуждава хората.

Апостол Павел е категоричен: ...има само един Бог – Отец, от Когото е всичко, и ние предназначени за Него, и един Господ Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него. Но това знание го няма у всички; и някои, които и досега възприемат идолите според обичаите на езичниците, ядат месото като жертват на идолите... (1 Коринтяни 8:6,7).

Разбирам, ако това знание го няма в невярващите, но не разбирам защо го няма в свещениците, които освещават курбаните? Християнски общности и свещенослужители влизат в съгласие с мюсюлмански, да правят курбан заедно, за „здраве“, „берекет“ и срещу „прокоба“. Те заедно четат молитвите си и дават благословенията си. На едно място служат на истинския Бог и на лъжливия. Църквата участва в трапезата на чужд бог.

Бог заповядва на вярващите да се отделят и да не участват в делата на неправедните: Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината?... И какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както каза Бог: „Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъде Бог и те ще Ми бъдат народ.“ Затова: „Излезте отсрещ тях и се отделете,“ казва Господ, „и не се допирайте до нечисто“... „Аз ще ви приема и ще ви бъде Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери,“ казва всемогъщият Господ (2 Коринтяни 6:14-18).

Ако ти, в незнание, си бил в такъв съюз – излез от него! Тези, които истински обичат Бога, не правят компромиси! Христос иска да се засели в теб и в твой дом, но ти трябва да решиш на кой бог искаш да служиш, защото не можеш да служиш на двама господари (Матей 6:24). Във Второзаконие 5:7,9 Бог повелява: Да нямаш

други богове освен Мен... да не им се кланяш, нито да им служиш; защото Аз, Господ, съм Бог ревнив...

С традициите и ритуалите хората служат на този, който ги е измислил. Зад всеки езически обичай стоят демонични сили, които са подбудителите на лъжливите доктрини и служения.

В началото на всяка стопанска година църквата благославя тези жертвоприношения и участва в езически обреди и култ към светиите, вместо да учи хората на спасителната благодат и милост, които намираме в Христовия кръст. На земеделските празници носят семената за посев в храма, да бъдат осветени в името на свети Георги и свети Симеон, вместо в името на Исус. Заместиха живия Бог с човешки души, които въздигнаха над Него. Жертват и търсят помощ от умрели хора, които не могат да ги чуят, нито да ги избавят.

Езически обреди се практикуват от народа с благословието на църквата. Осигуряват защитата си и здравето си с колачета и червени конци. „Посяването” в нивата на костите и трохите също отвежда към пеганизма. С тези обреди хората целят омилостивяване силите на плодородието и закрилата на орачите от християнските светци. На празника на Св. Симеон му правят курбан и в този ден не дават нищо назаем и не изнасят нищо от дома си, „за да не излезе берекетът от къщата”, което е в пълно противоречие с Божиите принципи за даване и благоуспяване. Това са езическите начини да се попречи на злите сили да „изнесат” благополучието. Гадателните обичаи в този ден „чертаят бъдещето на новия стопански цикъл” – чисто магически действия, чрез които искат да си осигурят благоприятен изход за новостопански дейности. Принасяйки тези жертви, хората не подозират духовната заблуда, на която самите те са станали жертва.

На Петровден и Голяма Богородица в села и градове колективно правят курбан за сполука и предпазване от болести и катастрофи. Ако нещастие се случи, правят курбан и строят параклиси. Но ако искаме благополучие и здраве има само едно нещо, което трябва да направим – да се покаем за греховете си. Словото на Бога много ясно говори, че нещастия и болести връхлетяват вследствие на грях. Строенето на сгради и проливането на кръвта на животни не може да заличи греха. Само покаяно сърце и кръвта на Агнеца Исус може да ни очисти от греха и да спре последствията му.

Едни следват езическите обреди, а други обясняват курбана със Старозаветните жертвоприношения, неразбирайки Новия Завет в кръвта на Исус Христос. За тези, които вярват, че могат да принасят жертви според Стария Завет, ще цитирам от Словото: „Защото не е възможно кръв от телета и козли да отмахне грехове. Затова Христос като влиза в света казва: „Жертва и принос не си поискал, но си Ми приготвил тяло; ...всеизгаряния и приноси за грях не си поискал, нито са Ти удобни” (които впрочем се принасят според закона), после казва: „Ето доход да изпълня волята Ти.” Това означава: Той отмахна първото, за да постанови второто (Евреи 10:4-9).

Ние, новозаветните вярващи, сме свободни от изпълняването на закона и старозаветните обреди, защото като отмахна първия завет, Бог постанови Нов Завет в кръвта на Христос. Затова Павел постоянно и неуморно призоваваше Църквата: ...стойте твърдо в свободата, в която Христос ни освободи, и не се заплитайте отново в робство (Галатяни 5:1). Тези, които принасят курбани, всъщност пренебрегват жертвата на Божия Син и свободата, която ни се даде.

Библията заявява, че по закона всичко се очиства с кръв и без проливането на кръв няма прощение (Евреи 9:22). Битие 3:21 ни завежда до първия кръвен завет, който Бог направи с човека за прощаване на греха. В този кръвен завет, Бог пожертва животно (вероятно агне), което осигури оправдание и „покри“ голотата на Адам и Ева, когато те съгрешиха чрез непокорство към единственото Божие изискване (Битие 2:17). Това покритие беше Божията милост и бе преобраз на последната жертва за грях – смъртта на Исус Христос. Така Бог постанови религиозна система за непрестанно очистване от грях, което беше практикувано от Божиите хора като изкупление. През годините, Първосвещеникът, който беше единствено способен да влезе в присъствието на Бога, от името на хората извършваше изисканото служение за изкупление, като проливаше кръвта на животни. Това продължи през историята на Израел до времето, когато храма беше разрушен в 70 г. сл. Хр. Жертвата на Исус на кръста беше последното жертвоприношение на „Агнето на Бога“, Който отмахна греховете на света (Йоан 1:29). Знаейки човешката неспособност да поддържа съвършенство според закона, който беше постановен в Стария Завет, Божията милост и голяма любов за човечеството промислиха за Нов Завет – вечен завет, който да бъде стабилизирани чрез изпращането на Неговия единствен Син, Исус Христос. Исус стана истинското Агне на Бога, Който отне греховете на света и донесе мир и възстановяване на взаимоотношенията между Бог и Неговите хора веднъж завинаги. Този завет има вечна значимост за душата на човека. Смъртта на Исус е значима, защото тя не само покри греха, но ни освободи от него. Тези, които вярват в Господ Исус Христос като техен Спасител, са изкупени от греха, защото Исус плати пълната цена за греха със Собствената си кръв и предложи Божията благодат на всеки, който вярва в Него. Само тази смърт и жертва бяха пълната и последната, веднъж завинаги жертва за греховете на света. Чрез жертвата на Исус, тези които вярват в Него, са усъвършенствани, простени и осветени веднъж завинаги!

Ако вече не е нужен принос за грях, защо православните църкви още колят курбани и проливат кръвта на животни? Има ли нещо по-добро от кръвта на Сина на Бога, с което можем да отидем при Него? Словото казва, че в кръвта е животът. Няма по-скъпоценно нещо във Вселената от кръвта на самия Господ, Който даде живота Си за нас! Тези, които мислят, че могат да добавят нещо повече, само наскърбяват Бога. Последните думи на Исус на кръста бяха: „Извърши се“. Всичко беше направено!

В Деяние 14 глава се казва, че непокорните на Божието учение юдеи подбудили и раздразнили духовете на езичниците против братята, като ги учели да пазят закона, без да са приели заповед от апостолите. Ето как нарича Бог тези, които и днес учат хората да вършат дела, за да осигурят спасението си – непокорни на

Божие Слово! Те искат да задвижат Бог с жертвите си. Тяхното бунтовно сърце обича плътските и бесовските си традиции и не иска да ги замени с небесното откровение за прошките чрез кръвта на Божия Агнец.

Когато ти беше далече и чужд на Бога, Неговата любов ревнуваше за близостта ти, но грехът ти стоеше между теб и Него. Затова Той промисли за една превъзходна жертва, с която да те изкупи за Себе Си. Божият Агнец беше заклан и със Своята кръв те изкупи и те доведе близко до Отец. Той зае твоето място и понесе твоите грехове на кръста. Кръвта Му те очиства и оправдава и чрез нея ти си примирен с Бога. Неговата жертва безкрайно превъзхожда жертвоприношението на животни.

Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; а ние Го сметохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме (Исая 53:4,5).

Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклет за нас; защото е писано: „проклет всеки, който виси на дърво”, така че благословието, дадено на Аврам, да дойде чрез Христос върху езичниците, за да приемем обещания Дух чрез вяра (Галатяни 3:13,14).

Той понесе печалта ни, скърбите ни, престъпленията ни, беззаконията ни и проклятията ни и в Неговите рани ние се изцелихме. Ако постоиш вярно в Бога, тогава всички обещания за Неговите деца, ще са твои. Просто трябва да ги приемеш чрез вяра. Проклятията в живота ти ще бъдат разчупени, а печалта и скръбта ще те напуснат, защото Светият Дух ще бъде Утешителят ти. Господ ще снабдява нуждите ти и ще изцелява болестите ти, защото цената е платена!

Бог те е възлюбил с вечна любов. Той те е избрал преди създаването на света, образувал те е в утробата, призовал те е по име, преброил е всичките косми на главата ти, врязъл те е на дланите Си и те е изкупил с живота Си, когато ти беше още в греховете си... (Матей 10:30; Исая 43:1; 44:24; 49:16; Ефесяни 1:4). Ако слушаш гласа Му, всички тези благословения ще дойдат върху теб: Благословен ще бъдеш в града и благословен ще бъдеш на полето. Благословено ще бъде роденото от теб, плодът на земята ти и роденото от добитъка ти, малките на говедата ти и овцете ти; благословени кошът и ноцвите ти. Благословен ще бъдеш при влизането си и благословен ще бъдеш при излизането си през градската порта. Господ ще поразява пред теб неприятелите, които се надигат против теб; по един път те ще излизат против теб, а по седем пътища ще бягат пред теб. Господ ще заповяда да дойде благословение върху теб и житниците ти и във всичките ти начинания и ще те благослови в земята, която твоят Бог ти дава (Второзаконие 28:3-8).

Сега виждаш, че не Свети Спас е покровителят на орачите, нито свети Георги на овчарите и стадата, но Божията ръка е, Която закриля и от Която получаваме благата си. Няма нужда да правиш курбан и да заравяш костите на жертваното

животно в мравуняк, „за да ти се въдят овцете като мравки”, защото тези, които пазят Божия завет ще благоуспееят във всичко, което вършат и обещанията на Бога са тяхно наследство. Затова покаяй се пред Бога, ако си уповавал на свети и курбани, и ще намериш милост и прощение при Него.

Във Второзаконие 28-ма глава Бог обявява както благословенията, които ще се изсипят върху верните на завета, така и проклятията за тези, които не слушат гласа Му. Чрез непослушание, можеш да си навлечеш тези проклятия – върху теб и поколенията ти (Изход 20:5).

Когато цар Саул извърши жертвоприношение, което Бог беше забранил, той завинаги изгуби благоволенieto на Бога. Затова пророк Самуил каза: Всеизгарянията и жертвите по същия начин ли са угодни на Господа, както послушанието на Господния глас? Ето послушанието е по-приемливо от жертвата и покорността – от тлъстината на овни. Защото непокорството е като греха на врачуването, а упорството – като нечестието и идолопоклонството. Понеже ти отхвърли словото на Господа, то и Той отхвърли теб да не си цар (1 Царе 15:22,23).

Както разбираме от тези стихове, Господ предпочита послушанието пред жертвата! С извършването на жертвени обреди хората упорстват и не приемат свободата, която ни е дадена чрез съвършената жертва на Исус и разчитат на собствената си правда, както Павел казва: Защото свидетелствам за тях, че те имат ревност за Бога, само, че не според съвършеното знание. Понеже, като не познават правдата, която е от Бога, и искат да утвърдят своята собствена правда, те не се покориха на Божията правда (Римляни 10:2,3).

Ако някой те учи да вършиш дела и да изпълняваш обреди, за да умилостивиш Бога и светиите, той със сигурност не се съобразява с учението и благовестието на Новия Завет, което казва, че нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез дела... (Римляни 3:20).

Жертвата на Исус съвършено задоволява изискванията на Бога. Принасянето на курбан, било то за грях, обет или за изпълнение на някаква молба е напълно ненужно, защото в Христос всички благословения вече са ни дадени (Ефесяни 1:3) и всяка наша нужда ще бъде снабдена, ако вярваме в евангелското послание. Не трябва ние да направим нещо, за да ги заслужим или за да бъдем опростени, защото ние сме осветени чрез принасянето на Исус Христовото тяло веднъж завинаги и с един принос Той е усъвършенствал завинаги онези, които се освещават (Евреи 10:10,14).

На новозаветните вярващи Бог обеща: И греховете им и беззаконията им няма да помня вече. Затова Павел каза: Където има прощение за тези неща, там вече няма принос за грях (Евреи 10:17,18).

Колко е тъжно, че църквата мълчи, а народът ни е в пленничество на заблудата, както Бог казва: Затова Моят народ е закаран в плен – защото няма знание (Исая 5:13).

Езическите култури като Персия, Вавилон, Асирия, Гърция, Египет, Китай, Иран и Рим са жертвали на боговете си (езически са всички религии, освен истинската, която беше открита от Бога на Израел, т.е. всички освен Християнството и Юдеизма). Тези езически ритуали изпълнени с мистицизъм, били с цел да умилостивят боговете им чрез жертви и молитви. След жертвоприношенията те празнували, танцували и се гощавали в продължение на много дни. Те чувствали необходимостта от изкупление и умилостивение за греховете си, защото нямали надеждата, която ние имаме – Исус. Тези, които днес правят курбани, постъпват според езическите обичаи на тези народи и така служат на същите демонични сили, на които служели и те. Ние оставаме без извинение, когато пренебрегваме умилостивението от Бога и търсим друго, защото Той е умилостивение за нашите грехове, и не само за нашите, но и за греховете на целия свят (1 Йоан 2:2).

Много от тези езически форми на култове и себеизразяване навлезли в църквата още през трети век, когато църквата излязла от катакомбите. Демоничните и мистични суеверия и ритуали намерили прикритие зад християнското име.

Нека се отърсим от този религиозен дух, който иска да забули истинската жертва, на която новозаветните вярващи сме призвани – да принасяме духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос (1 Петрово 2:5). Не жертви от ръцете, но от сърцето. Те са жертва на милост и правда, на молитва и хвала, на съкрушен дух пред Него, на сърце съкрушено и разкаяно (Матей 9:13; Псалом 4:5; 51:17; 107:22; 141:2). Защото да върши човек правда и правосъдие е по-угодно на Господа от жертва (Притчи 21:3).

В Римляни 12:1,2 Павел призовава Божията Църква за духовна жертва: И така моля ви братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля – това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено.

Такава жертва е израз на дълбока почит и благоговение към Бога. Тя не е възможна, освен ако истински желаеш Бога и Му позволиш да обнови ума ти чрез Словото Си. Това означава обръщане на живота ти на 180 градуса. Но малко са тези, които са готови на това. Повечето хора предпочитат да направят курбан и да гуляят, защото е по-лесно и не изисква посвещение. Хората искат да се приближат при Бога без да имат интимни взаимоотношения със Святия Дух. Чувала съм хора да казват: „О, това означава да променя целия си живот”. Да, то означава точно това! Целият ни живот трябва да бъде поставен на Божия олтар. Апостол Павел е един от най-добрите примери за това – той пожертва удобствата си, за да служи на Бога. Не можем да излъжем Бога, когато отиваме при Него търсейки формата, а не посвещението, защото Той знае мислите и мотивите на сърцата и това дълбоко Го наскърбява.

Защо ми е големият брой на жертвите ви? Господ казва: Сит съм от всеизгаряне на овни и от тлъстина на угоени; и не ми е угодна кръв от телета, или от агнета, или от едри козли. Когато идвате да се явявате пред Мен, кой е поискал от вас това, да тъпчете дворовете Ми? Не принасяйте вече суетни приноси; тамянът е

мерзост за Мен... не мога да търпя беззаконието заедно с тържественото събрание. Душата Ми мрази новолунията ви и празниците ви; досада са за Мен; дотегна Ми да ги търпя (Исая 1:11-14).

Да влезем ли в дворовете Му с курбаните си или да отидем при Него, принасяйки себе си в служение? Тези, които Го обичат и Го познават, ще Му се доверят с живота си!

Няма нужда да правиш курбан, защото Самият Исус е Курбанът. Ако искаш да благодариш на Бога за нещо, което е направил в живота ти, няма нужда да жертваш теле, но Му отдай жертва на хваление, която е приятно благоухание пред Него. Ако си в трудност или животът на твой близък е застрашен, иди при Исус и Го помоли да изцели любимия човек. Словото ни казва, че в Неговите рани ние сме изцелени (Исая 53:5). Той е платил цената за изцелението ни. Няма нужда да колиш агне, защото ти си приет от Бога заради жертвата на Агнеца и можеш чрез вяра да получиш обещаното изцеление. Ако искаш да направиш гощавка от благодарност към Бога – покани бедните, вдовиците и сираците и ги нахрани. Тази жертва на милост (Матей 9:13) ще зарадва сърцето на твоя Отец. Ако искаш да докоснеш Божието сърце, просто Му кажи, че Го обичаш. Иди при Него с жертва на моление и съкрушен дух: „Отче, благодаря за милостите Ти към мен. Аз съм празен съд, който само Ти можеш да изпълниш. Благодаря Ти, че ме приемаш такъв какъвто съм, заради скъпоценната кръв на Твоя Син...” и Той ще приеме тази жертва на благодарение и моление, която издава ароматен дъх пред Него и ще се погрижи за теб, защото това е нещо, което Той обича да прави без да очаква нещо в замяна. Бог, Който е богат с милост, поради голямата Си любов е промислил това знание да стигне до теб. Когато осъзнаем греховете си и се покаем, Бог няма да ни държи сметка за времената на невежество (Деяния 17:30).

КУРБАН, откъс от книгата на Ани Петрунов „ИЗОПАЧЕНО ХРИСТИЯНСТВО“
„Heilig-Geist-Feuer“ Zentrum, Wien & Ruse, Manfred & Milena Gruber